THEOLOGISCH-PHILOSOPHISCHE SAMMELHANDSCHRIFT
Österreich (Admont?), 12. bis 13. Jh. Seite 92v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

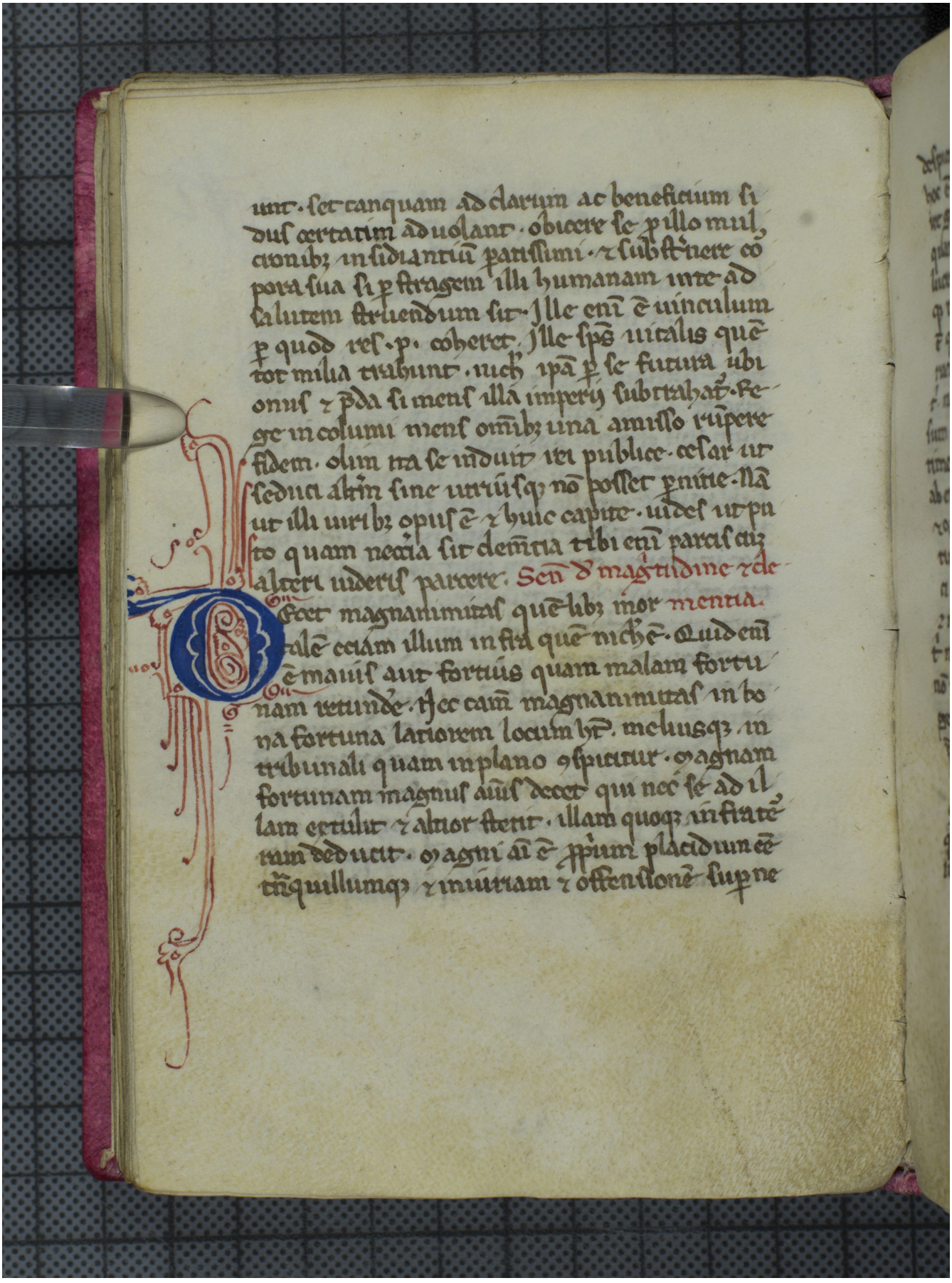

unt. set tanquam ad clarum ac beneficium si
dus certatim aduolant. obicere se pro illo mul
cronibz insidiantiū paratissimi. et substernere cō
pora sua si per stragem illi humanam inte ad
salutem struendum sit. Ille enī ē uinculum
per quod res. p. coheret. Ille sps uitalis quē
tot milia trahunt. nichil ipā per se futura ubi
onus et pda si mens illa imperij subtrahat. Re
ge in columi mens omībz una amisso rūpere
fidem. olim ita se induit rei publice. cesar ut
seduci alterum sine utriusqz nō posset pnitie. Nā
ut illi uiribz opus ē et huic capite. uides ut pu
to quam necēcia sit clemētia tibi enī parcis cuz
alteri uideris parcere. Sen de magnitudine et cle
mentia.

Decet magnanimitas quē libz mor
talē eciam illum infra quē nichil ē. Quid enī
ē maius aut fortius quam malam fortu
nam retundere. Nec cam magnanimitas in bo
na fortuna latiorem locum hēt. meliusqz in
tribunali quam in plano ꝯspicitur. Magnam
fortunam magnus aīus decet qui nec se ad il
lam extulit et altior stetit. illam quoqz infra tē
ram deducit. Magni aī ē ppium placidum ēē
tranquillumqz et iniuriam et offensionē supne